

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VII.30.090/2019/5.

A tanács tagjai: Farkas Attila a tanács elnöke
 . Gáspár Mónika előadó bíró
 . Csőke Andrea bíró

A felpéres:

A felperes képviselője: dr. Csitos Eszter ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Bohács Zsolt ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.376/2018/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Kecskeméti Törvényszék 7.P.22.546/2016/29. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak, külön felhívásra 590.500 (ötszázkilencvenezer-ötszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2007. január 17-én deviza alapú kölcsönszerződést kötött az alperessel, amelynek értelmében az alperes 4.077.142 Ft kölcsön folyósítását vállalta, gépjármű megvásárlásának finanszírozására. Tartalmazta a szerződés a mértékadó devizanemet (CHF), a teljes hiteldíjmutató mértékét (9,19%), a havi törlesztőrészek összegét (49.206 Ft) és számát (120 db), az összes törlesztőrészlet összegét (5.904.720 Ft), a kamat- és az árfolyamváltozás (kamatváltozás I., kamatváltozás II.) elszámolási módjaként az ún. havi fix konstrukciót. A felperes szerződésbe foglalt nyilatkozatával kijelentette, hogy az egyedi szerződésben és az annak hátoldalán levő

üzletszabályzatban (HIT/2006.05.31., a továbbiakban: ÜSZ) foglaltakat megismerte, megértette, azokat a szerződés aláírásával magára nézve kötelezőnek ismeri el.

- [2] Az ÜSZ I.7. pontja a havi fix konstrukció, az I.17. pont a mértékadó devizanem, az I.18. c) pont a mértékadó kamatláb, az I.22. pont az árfolyam, az I.23. pont a rendkívüli árfolyamesemény, az I.24. pont a mértékadó árfolyam, az I.25. a) pont a kamatváltozás I., a b) pont a kamatváltozás II. fogalmát, az I.27. pont a teljes hiteldíjmutatót határozta meg. Az ÜSZ V.6. pontja vonatkozott a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatra, a XI.1. pont a havi fix konstrukció külön szabályaira, idetartozott a XI.2., 3.a), b), c) pontok szerint a kamatváltozás I. miatti kamatkülönbözet, valamint a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) felszámítása.
- [3] A felek a kölcsönszerződéshez kapcsolódóan, annak biztosítására a finanszírozott gépjárműre opciós jogot alapítottak, amelynek biztosítékként az alperes birtokába került a gépjármű törzskönyve.
- [4] Az alperes a külön törvényen alapuló elszámolást a kölcsönszerződés alapján tisztességtelenül felszámított összegek tekintetében elkészítette, az elszámolás felülvizsgálynak minősül.
- [5] A kölcsönszerződés az alperes felmondásával 2016. augusztus 17-én megszűnt.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes módosított keresetében az alperessel kötött kölcsönszerződés létre nem jöttének, teljes, illetve részleges érvénytelenségének megállapítását, az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását és az alperes kötelezését kérte 1.725.289 Ft megfizetésére. További kereseti kérelme a finanszírozott gépjármű törzskönyvének kiadására irányult.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú határozat

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kölcsönszerződést évi 8,79%-os mértékű induló ügyleti kamat meghatározásával érvényessé nyilvánította, egyúttal kötelezte az alperest a perbeli törzskönyv, valamint a törzskönyvbe bejegyzett opciós jog, illetve az elidegenítési és terhelési tilalom törléséhez szükséges nyilatkozat kiadására.
- [9] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával azzal a tartalommal kérte a keresetének helytadó határozat meghozatalát, hogy a másodfokú bíróság a szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánításával állapítsa meg - a felek szerződésében kikötött és a ténylegesen megfizetett törlesztőrészek különbözete szerint - a felperes tartozásának összegét 102.289 Ft összegben.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.
- [11] A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság elsőként rögzítette, hogy az elsődlegesen megjelölt, a kölcsönszerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló kereset tekintetében nem teljesültek a megállapítási kereset konjunktív eljárásjogi feltételei a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 123. §-a szerint. Egyfelől a szerződéses jogviszony állított hiánya nem zárta ki, hogy a felperes teljesítést követeljen. Lényeges szerződéses feltételben való megállapodás hiányában, létre nem jött szerződés esetén ugyanis a szerződő felek teljesítéseinek elszámolására a jogalap nélküli gazdagodás szabályai az irányadók [Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 361. § (1) bekezdés]. A másodfokú bíróság szerint nem volt megállapítható a kért megállapítással a felperes jogmegóvási szükségessége sem. Kizárta a megjelölt igény önálló megállapítási keresetként történő előterjesztését, hogy az alperes szerződésen alapuló igényérvényesítésével szemben a felperes védekezésésként hivatkozhat a szerződés létre nem jöttére.
- [12] Tekintettel arra, hogy a bíróságnak hivatalból is feladata a szerződés létrejöttét vizsgálni [2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 6.a) pont], az ítéltábla kifejtette, a vizsgált kölcsönszerződés az egyedileg

megtárgyalt és az általános szerződési feltételekkel együtt kiterjedt a felek megállapodására a kölcsön összegében, az adós visszafizetési kötelezettségében, a deviza alapú elszámolásban [rPtk. 205. § (1) és (2) bekezdés, 205/B. § (1) bekezdés, 523. § (1) bekezdés]. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a kölcsönszerződés deviza alapúságra vonatkozó feltételei - idetartozott a mértékadó devizanem, a havi fix konstrukció szabálya - egyedileg megtárgyalt feltételnek minősültek. A felek abban állapodtak meg, hogy a felperes részére forintban folyósított kölcsön alapján keletkezett tartozás CHF devizanemben kerül nyilvántartásra, az árfolyamváltozás módosítja a forintban teljesítendő törlesztőrészek összegét, azok elszámolása a havi fix konstrukció szabályai szerint alakul. A felek által kinyilvánított szerződéses akarat [rPtk. 207. § (1) bekezdés], a felek üzleti szándéka deviza alapú szerződés megkötésére irányult.

- [13] Az üzleti kamat külön feltüntetésének hiánya nem zárta ki a kölcsönszerződés létrejöttét, az rPtk. 523. § (2) bekezdéséből következően bankkölcsön esetén az adós pénztartozását az üzleti kamatra kiterjedően kell meghatározni. A felek közti szerződés az adós ellenszolgáltatásának mértékén és szabályozásán keresztül igazolta a felek megállapodását az üzleti kamatban. A szerződés tárgyának devizában való feltüntetése a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem a szerződés létrejöttének kérdésére, hanem az érvénytelenség körébe tartozott.
- [14] Rögzítette a jogerős ítélet az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjaiban írt semmisségi okok vizsgálatával összefüggésben, hogy deviza alapú kölcsönszerződés esetén, a kirovó és a lerovó pénznem elválása miatt nem szükséges szerződéses tartalom a folyósított kölcsönösszeg, a törlesztések összege meghatározása devizában, elegendő azok kiszámíthatóságának biztosítása a szerződés rendelkezéseivel (1/2016. PJE jogegységi határozat). Az rHpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem vezet a szerződés semmisségéhez a szerződésben rögzített teljes hiteldíjmutató esetleges hibája, ha nem az ügylet tényleges terheit mutatja. Az rHpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjára alapított keresettel összefüggésben a másodfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla közérdekű perben hozott jogerős ítéletére utalt. Az induló üzleti kamat éves százalékos értéke feltüntetésének elmaradása miatt - ami az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja szerint a szerződés érvénytelenségét eredményezte - osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját a kamat kiszámíthatóságát, az érvénytelenségi ok kiküszöbölését, a szerződés érvényessé nyilvánítását illetően. Rögzítette végül, hogy a költségek megjelölésének elmaradására semmisségi okként csak általánosságban és megalapozatlanul utalt a felperes.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a felek közti kölcsönszerződés létre nem jöttének, másodlagosan érvénytelenségének megállapítását, egyúttal az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés határozathozatalig terjedő hatályossá nyilvánítását és annak megállapítását kérte, hogy a felperesnek az alperes felé fennálló tartozása 273.972 Ft. Indítványozta egyúttal az Európai Unió Bírósága előtt C-118/17. számú előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését.
- [16] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 123. §-ába, az rHpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), e) pontjaiba ütköző módon jogszabálysértő.
- [17] Előadta, hogy az rPtk. 205. § (1)-(2) bekezdésére alapított, a szerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló kereseti kérelme tekintetében megállapítható a jogmegóvási cél. A felperesnek a kontraktuális szférában szüksége van arra, hogy nem értékelhető okirat alapján ne legyen köteles az alperes által kimutatott bármilyen teher megfizetésére. Hangsúlyozta, hogy a feleknek a perbeli szerződésből kitűnő akarata forint pénznemre vonatkozott. A szerződést megelőzően készült iratban megjelenő deviza alapból nem következik a megjelölt pénznemben kikötött kölcsön nyújtása. A mértékadó devizanemmel kapcsolatban utalt az rPtk. 205/C. §-ára is.

Kiemelte, hogy a szerződés részének tekintett üzletszabályzat tekintetében lényeges elemeket egyedileg meg kellett volna tárgyalniuk a feleknek, amelyet alátámaszt az Európai Unió Bíróságának a C-42/15. számú ítélete, a 87/102/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/48/EK irányelv 4. cikk (1)-(2) bekezdése is.

- [18] Az rHpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), e) pontjaiban nevesített érvénytelenségi okokkal összefüggésben állította, hogy a felek szerződése a közösségi jog tükrében nem felel meg az rHpt. hivatkozott rendelkezéseinek. Az rHpt. 213. § (1) bekezdése a közösségi normáknak megfelelő elvárás támaszt a kölcsönszerződések tartalmával szemben, miként azt az Európai Unió Bírósága a C-26/13., C-186/16., C-126/17., C-51/17. számú ítéleteiben megfogalmazta, ebből következően a fogyasztóval kötött kölcsönszerződésnek a kölcsön összegén túl pontosan tartalmaznia kell a fogyasztó által visszafizetendő terhet. Állította, hogy a kölcsönszerződésben nem egyértelmű sem a kölcsön összege, sem a törlesztőrészlet, a kölcsön összes költsége pedig a kiszámíthatóságnak sem felel meg. A perbeli szerződés tartalmazza ugyan a kölcsön forintösszegét, a törlesztőrészletet és a kölcsön összes visszafizetendő terhet, azonban az alperes nem azt követeli, amit a szerződés rögzít, a deviza alapú kitétel révén megváltoztatja a szerződés egyedi részében írt kikötések tartalmát. Mindez azzal jár, hogy a fogyasztó a szerződés megkötésekor, egészen a futamidő végéig nincs tisztában a kölcsön tárgyával, az összes valós visszafizetendő teherrel. Mindez álláspontja szerint a közösségi jog rendelkezésein keresztül az rHpt. 213. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjainak sérelmét jelenti.
- [19] A kamat feltüntetésével kapcsolatban arra mutatott rá, hogy mértéke a csatolt iratokból nem volt egyértelmű, a felülvizsgált elszámolásból - annak tárgya miatt - nem lehetett következtetni a felek szerződésének vonatkozó tartalmára. Állította, hogy a kamat megjelölésének elmaradása miatt jelentkező érvénytelenségi ok a teljes szerződés semmisségéhez vezetett, a bíróságnak arra kellett volna törekednie, hogy a teljes szerződés ne váltson ki joghatásokat; arra, hogy a feltételt a szerződésbe beleírja, nem volt jogosultsága. Megjegyezte, hogy téves a jogerős ítélet álláspontja a viszontkereset szükségletéről.
- [20] Az rHpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja kapcsán előadta, hogy a THM a kölcsön összes költségét jelenti, amennyiben arról a fogyasztónak nincs tudomása vagy a szerződésben szereplő érték nem valós, a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi.
- [21] Utalt arra, hogy az alperest terhelő kockázatfeltárásnak az üzletszabályzat, annak I.7. pontja nem felel meg, nem tér ki a devizahitel ügyfelet érintő kockázatára, az árfolyamváltozás rá nézve hátrányos gazdasági következményeire.
- [22] Megjegyezte, hogy a felperes három kereseti kérelme közül - amelyek közül az első a szerződés létre nem jöttének, a második az érvénytelenségének megállapítására, harmadik a törzskönyv kiadására irányul - a második és a harmadik kérelem tekintetében pernyertes lett. Jogkövetkezményt a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) 37. §-ából adódó kényszer mellett kellett érvényesítsen a másodlagos kereseti kérelemmel. Állította, hogy a jogerős ítéletben foglaltakkal szemben a pernyertesség helyes aránya a felperes javára 66%.
- [23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy a felperes indítványában megjelölt C-118/17. számú ügy az Európai Unió Bíróságának 2019. március 14-i ítéletével befejeződött, ezért nem volt helye a felülvizsgálati eljárás tárgyalása felfüggesztésének [3/2005. (XI. 14.) PK-KK vélemény, rPp. 152. § (2) bekezdés].
- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban:

rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

- [26] A felülvizsgálati eljárás lényegéből következően a Kúria felülbírálati jogkörét - az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve - a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, nem folytatása a jogerősen lezárt pernek; tárgya a felülvizsgálni kért jogerős ítélet [rPp. 270. § (2) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek - az rPp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalommal - a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia. A felülvizsgálati kérelem kötelező, egymással szoros perjogi és logikai kapcsolatban álló tartalmi elemei - funkciójukból fakadóan - meghatározzák egyben a felülvizsgálati eljárás tartalmi és jogi kereteit is. A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek - az előterjesztésére biztosított határidőn belül - valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényes tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított, avagy a jogerős ítélet több rendelkezését támadó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés, illetve támadott rendelkezés tekintetében külön-külön teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet - vonatkozó részében - a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. Az esetleges hiányosság jogkövetkezménye pedig a felülvizsgálati kérelem fogyatékos részének hivatalból történő elutasítása. [rPp. 275. § (2) bekezdés, 272. § (1) és (2) bekezdés, 1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [27] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel nem vizsgálta érdemben a Kúria a felülvizsgálati kérelem hivatkozásait, visszautalásait a felperes által korábban előadottakra (perorvoslati kérelem 9. oldal 8. bekezdés). Tartalmi hiányossága kizárta továbbá a felülvizsgálati kérelem elbírálását abban a részében is, ami az alperes kockázatfeltárási kötelezettségére, annak téves értelmezésére és az idetartozó bizonyítékok téves értékelésére, az érvénytelenség jogkövetkezményének téves ítéleti alkalmazására, illetőleg a pernyertesség-pervesztesség ténylegesen megállapítható, helyes arányára vonatkozott. A felperes az előadott jogszabálysértésekhez kapcsolódóan konkrét jogszabályhelyeket, amelyek álláspontja szerint a megjelölt okból sérültek az ügyben, egyáltalán nem jelölte meg. A perorvoslati kérelem az ismertetett jogszabálysértések szöveges körülírásával összhangban álló anyagi jogi, illetve eljárásjogi jogszabályi rendelkezésre - sem az rHpt. 203. § (6) bekezdésére, az rPtk. 237. § (1), (2), 239. § (1), (2) bekezdésére, sem pedig az rPp. 206. § (1) bekezdésére, 81. § (1) bekezdésére - nem utalt. A megsértett konkrét jogszabályhely megjelölésének elmaradása miatt nem volt vizsgálható a felülvizsgálati kérelem a megjelölt körben.
- [28] Az ügy érdemét tekintve megállapította a Kúria, hogy a jogerős ítélet az rPp. 123. §-ának helytálló értelmezésével következtetett a felek közti szerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló kereset tekintetében az előterjesztéséhez együttesen megkívánt perjogi feltételek hiányára. A kért megállapítás mellett nem volt kimutatható a perben sem a felperes jogai megóvásának szükségessége az alperessel szemben, sem pedig az, hogy a teljesítés követelése kizárt. Az ítélezési gyakorlat nem tekinti elfogadhatónak a felperes jogvédelmi szükséglete körében azt a körülményt, hogy a felperes az alperes igényérvényesítésétől tart, kizártnak tekinti továbbá a megállapítási kereset előterjesztését olyan körülményre vonatkozóan is, amelyet a felperes az ellene indított perben védekezésésként felhozhat (BH2005. 146., BH1985. 195.). Egyebekben helyesen utalt a jogerős ítélet a felperes mulasztására visszavezethetően arra is, hogy a felek szerződéses teljesítéseinek megfelelő kimutatása és elszámolása hiányában nem volt igazolt a teljesítés követelésének kizártsága.
- [29] Az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül, az rHpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjaiban írt rendelkezések megfelelő értelmezésével következtettek a felek közti kölcsönszerződés

érvényes létrejöttére a csatolt iratokban rögzített tartalommal, amellyel a Kúria egyetértett. A jogerős ítélet helytálló megállapításainak megismétlése nélkül kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazott a jogerős ítélettel szemben, annak megállapításait az ügyre egyediesítetten cáfoló érvelést, csupán általános jelleggel, a normaszöveg idézése és mondatba építése mellett utalt a felek közti szerződés elégtelen tartalmára a szerződés tárgya, az összes visszafizetendő teher és a kölcsön összegét mutatni hivatott THM megjelölésével összefüggésben. Ezen felül a közösségi jog értelmezésével az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, illetve a Kúria jogegységi határozatainak azokkal ellentétes tartalmára hivatkozott.

- [30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a deviza alapú kölcsönszerződés konstrukciója lényegét jelentő elemre tekintettel, illetve ebből következően a fogyasztónak a szerződés teljesítési szakaszában számszerűsíthető fizetési kötelezettsége miatt utalt a felek közti szerződés tartalmának hibájára [rHpt. 213. § (1) bekezdés a), c) és e) pontok].
- [31] A deviza alapú kölcsön főszabály szerint érvényesülő, lényegadó sajátossága azonban a lerovó és kirovó pénznem eltérése, az árfolyamváltozás a lerovó és a kirovó pénznem eltéréséből adódó, szükségképpen és automatikus következmény (6/2013. PJE jogegységi határozat III/2. a) pontjához tartozó indokolás). Deviza alapú kölcsönszerződések konstrukciójából következik - miként arra az 1/2016. PJE jogegységi határozat II/2. pontjához tartozó indokolás is rámutatott - az átszámítási árfolyam szerződéskötést követő realizálása a szerződéskötést követő folyósítás ténye miatt, ebből következően az, hogy a kölcsönösszeg egzakt módon, számszerűen mindkét pénznemben nem határozható meg a felek megállapodásában a szerződéskötés idején. Megfelelően irányadó az előző megállapítás a devizában nyilvántartott tartozás törlesztő részletei tekintetében is, amelyeket esedékességükkor forintban köteles az adós teljesíteni, a vonatkozó árfolyam azonban előre nem ismert, az átszámítás konkrét adata az adott törlesztő részlet esedékességével határozható meg és rögzül az rPtk. 231. § (2) bekezdése szerint. Megfelel az rHpt. hivatkozott rendelkezéseinek az a szerződéses megoldás, amely deviza alapú kölcsön esetén a kölcsönösszeg meghatározásának egyik tipikus módját követve, a kölcsönösszeggel együtt a törlesztő részleteket is forintban határozza meg, így számszerűsíti a futamidőre véges számú törlesztő részletek összegét, majd pedig a konstrukcióból adódó, az egyes törlesztések alkalmával előre nem látható mértékben felmerülő árfolyamváltozást külön tételként teszi felszámíthatóvá, a számítás módja és az ehhez szükséges adatok egyértelmű megadásával. Valamely költség, díj feltüntetésének hibája, nem egyértelmű feltüntetése, vagy számbavételének elmaradása a megjelölt THM mutatóban nem vezet a szerződés érvénytelenségéhez (rHpt. 213. § (1) bekezdés b) és c) pontok, 1/2016. PJE jogegységi határozat IV/1., 2. pontokhoz fűzött indokolás).
- [32] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles megfizetni az alperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Köteles továbbá viselni az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 59. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
- [34] A Kúria az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: